

Proč už se zas chováš jak bastard?
O co ti jde? To mě chceš nasrat?
Otoč se, běž zpátky na start,
ať můžeš zas všechno zbabrat.
Prosím tě mlč, raději zastav!
Nevymlouvej se zas na zkrat!
Dobře to víš, co musí nastat!
Proč já jak vůl se tě chtěl zastat?
Podal ti prst a tys urval ruku,
jako skrz hrud' bys prohnal mi kulku.
Takových let,
teď chce se mi zařvat:
„prosím tě stůj“, ale co naplat?
This is the end - tohle je šach-mat.

Ráno, když se probouzím,
tak tvůj podraz ve mně sílí,
možná z prvního se nestřílí,
ale z dalších už se střílí.

Proč už jsi zas nasraný na svět?
Šanci jsi měl se tady zaskvět.
Teď bys bral vrátit čas nazpět,
bořit už ne, chceš jen stavět.
Ublížit jde,
když dáš slova do vět,
tak jak to znáš, chceš převyprávět
podle svých not společný námět.

Přece víš, že svět je šílený,
slova zlá, co říkám, vážně nemyslím,
to ne já, to oni - hněv cílený,
potom právě někdy co činím, nedomyslím.

Proč už se zas chováš jak bastard?
O co ti jde? To mě chceš nasrat?
Sám nevíš, jak to teď nazvat,
toužíš jen mít naději na zvrát.
Hledáš tu z cest,
co umožní návrat,
dostaneš to, co budeš dávat,
vítaný je každý tvůj nápad.